

Akzooitje

Een dagje de hei op, weg van de dagelijkse routine. Het is een veelgebruikte manier elkaar beter te leren kennen en de strategie in een organisatie scherp te stellen. Soms heeft het ook iets van een bezoek aan de tandarts.

Je weet bij voorbaat niet helemaal zeker of er geen negatieve verrassingen opdoemen, of er tranen gaan vloeien. Maar een *field trip* maakt zaken helder; het onuitgesprokene komt op tafel en dilemma's worden collectief gedeeld.

Akzo organiseerde op 21 juni dit jaar een dergelijke trip. De directie was aanwezig bij Akzo's poedercoatingfabriek aan het Comomeer in Italië. Voor de gelegenheid was ook een klein aantal uitverkoren *sell-side*-analisten van grootbanken uitgenodigd.

Wij waren helaas niet uitgenodigd en er was ook geen livestream van deze bijeenkomst. Achteraf heeft Akzo sheets op de eigen website geplaatst. Daarin is ook een agenda van de bijeenkomst opgenomen. Na tal van presentaties, een lunch en twee bezoeken aan Akzo-installaties, kregen analisten de mogelijkheid om vragen te stellen. Als laatste onderdeel voordat de bijeenkomst rond 2 uur zou moeten eindigen. En laat nu net een kwartier na dit geplande einde de koers van het aandeel AkzoNobel met een procent of 5 dalen.

Wat er precies besproken is in Como, weten we officieel niet. Wellicht maakten de

**'HET IS DE
VERANTWOOR-
DELIJKHEID
VAN ONDER-
NEMINGEN,
DE MARKT
VOLLEDIG
EN GELIJK TE
INFORMEREN
OVER VOOR-
WETENSCHAP'**

GERBEN EVERTS

is directeur van de VEB

directieleden van hun hart geen moordkuil, ontbrak de regie en deelden ze tot op dat moment onuitgesproken dilemma's vrijelijk met elkaar en de aanwezige analisten. Waren de eerder door Akzo uitgesproken verwachtingen over marges en volumes te positief?

Analisten dachten behoorlijk eensgezind van wel. Een flink aantal heeft de koersdoelen voor het aandeel Akzo naar beneden bijgesteld. Daarbij verwijzen ze expliciet naar de reacties van de directie tijdens de vraag- en antwoordsessie in Como en de gesprekken die ze nadien met de directie voerden.

Dat maakt al wat meer duidelijk, hoewel nog steeds onverklaarbaar is hoe onprofessioneel een bedrijf van het kaliber AkzoNobel klaarblijkelijk omgaat met zijn plichten rond koersgevoelige informatie. Het is de verantwoordelijkheid van ondernemingen, de markt volledig en gelijk te informeren over voorwetenschap. Als er in de analyses voorwetenschap was opgenomen, had Akzo dat natuurlijk meteen publiek moeten maken. En als de koers significant reageert, alsnog eventuele voorwetenschap terstond publiek te delen. Dit alles is tot op heden nagelaten.

GEZICHTSVERLIES

De affaire werpt nieuw licht op een praktijk die al eerder de wenkbrauwen heeft doen fronsen. Ondernemingen willen graag goed begrepen worden en daarom geven bestuurders na een nieuwe publicatie duiding over resultaten. Je zou het ook masseren kunnen noemen, zorgen dat de eigen prestaties in een zo gunstig mogelijk daglicht staan. Maar alleen achteraf masseren is niet meer genoeg. Ook vooraf wordt genoeg gesproken achter de schermen. Waarover? Dat wordt nooit duidelijk. Van analistencalls zijn transcripten, maar van deze *'pre-earnings'*-gesprekken hoor je nooit meer.

Tenzij je de bijeenkomst aan het Comomeer zo wilt noemen. Akzo stelt dat het als regel geen feedback geeft op opinies en koersdoelen van analisten. Maar meer uitleg is vereist. Dit is pijnlijk en een groot gezichtsverlies voor een vooraanstaande beursgenoteerde onderneming. Dit plamuur je niet zomaar weg.

Akzo moet serieus werk maken van z'n compliance-cultuur om dit soort nare verrassingen voor beleggers te voorkomen. Binnen één maand is er rumoer rond koersgevoelige informatie en wordt bekend dat Akzo vorig jaar 16 miljoen euro heeft afgedragen aan Poetins schatkist, ondanks eerdere beloftes Rusland geheel te verlaten. De enige passende kleur hierbij is schaamrood.